

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Égész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felélős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este:
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
 Egyes számok kaphatók: a dobánytörzsdékben.

A bodajki mandátum.

Széchenyi Viktor gróf programbeszéde sokakat meglep. Nemcsak mi, a ki két közvetlenül érdekel, hanem a fővárosi lapok is élénken foglalkoznak vele. Ismerve Széchenyi Viktor gróf egyéniségét, őszinteségében egy percre sem kételkedünk s tisztában vagyunk az iránt, hogy a mit mond, azt meg is fogja tartani.

A bökkenő itt csupán az, hogy mind ez Tisza István gróf zászlaja alatt történik, annak a Tisza Istvánnak zászlaja alatt, a ki mint az atyjának fia, az atyja politikájának örököse, az őszerekek táborában nőtt fel, annak leltrát vette át s a régi, gyűlölt politikai korrupció gombái közt él.

Ugy hallottuk, hogy Tisza István ismeri Széchenyi Viktor gróf gondolkodását, tudja jól, hogy a kettőjük politikai meggyőződése annyira van egymástól, mint Makó Jeruzsálemtől, hogy Széchenynek ép ugy nem kell Tisza István, mint Tiszának Széchenyi. S mégis beleegyezett, hogy az ő zászlaja alatt egy uralmon levő miniszterelnök presztízsével, a gyengéket megbűvölő erejével, a hivatalos apparatus fegyvereivel menjen a küzdelembe.

Mi lehet ezzel a célja?

Azt hisszük, könnyű kitalálni.

Tisza István gróf, mint telivér, őszeres liberális: gyűlöli a néppártot. Jól van informálva, hogy a bodajki kerület a néppárté s benne a keresztény politikának erős és mély gyökere van. Tehát beleegyeznek, odaadja a nevét, zászlaját, hogy ezt a gyűlölt pártot kiszoríthassa. Gyűlöli azért, mert a nemzeti vívmányokért szorongatja s gyűlöli, mert a keresztény politikáért lelkeseedik. Ez a kettő az ő politikájával egytűvé nem fér.

Különbön is régi elve Tiszának, hogy a néppárt ellen minden szabad. Erdemeinek bojtortján-koszorujában bizonyára ékes helyet foglal el a bodajki választás körül tapasztalható eljárása.

Csak egy a szerencse. Az, hogy Tisza gróf neve nagyon rossz cégér Magyarországon, hogy nagyon kevés ember van, a kire ez a név varázshatással bír. Kevés ember van, különösen Fejérmegyében, a ki a Tisza szép szemeiért elveiből csak egy szikrányit is engedni óhajtana.

Sőt épen ellenkezőleg. Széchenyi gróf bukását épen a Tisza zászlaja fogja okozni. A néppártot megerősíti elveiben az a tudat, hogy a jelen-

legi kormánynál rosszabb semmiesetre csak jobb következhetik. Megbuktatásával a hazának tesszük szolgálatot s egy régi, düledező rendszernek ölmösülékét ránk nehezedő utolsó támaszát ássuk alá, ha az ő megbuktatásán dolgozunk.

Azért beesüljük nagyra a bodajki kerület derék választó polgárait, midőn látjuk, hogy első sorban az elv magasztossága lebeg szemünk előtt, hogy elveiket személyekért nem adják fel, hanem megismerve a néppárt programját, a régi lelkesedéssel, a régi állhatatossággal tartanak ki a keresztény Magyarországot lobogója alatt. A mórj programbeszédén résztvevő óriási tömeg igaz lelkesedése, a bodajki, az isztiméri, balinkai, kutii, onodói, bakonysárkányi fogadtatás a legszebb kilátásokkal kecsegtet, úgy hogy bátran mondhatjuk, hogy ezekben a községekben 70—90 százalék a néppárt mellett foglalt állást.

A kormánypárt jelöltje Széchenyi Viktor gróf pihen, hogy az utolsó napokban lehetőleg teljes erővel mehessen a küzdelembe. Hívei a kerület alsó részében vannak, a hol személyes ismeretése bir vonz-erővel. A többi helyeken inkább csak a hivatalos apparatus lelkesedik. A mélyen tisztelt zsidóság, mely születési előjogainál fogva

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Kaland.

Vig magamjelenet.

Írta: **Vrabely Armand.**

A kath. kör tegnapi tea-estélyén előadta Kálmán Lenke k. a.

(Emeleti szoba, ablakkal az utcára s egy ajtóval mely az előszobába nyílik. Az előtérben jobbról kis asztal, rajta újság, kezi tükör. Balra egy hintaszék.)

Az előadó hölgy utcai ruhában, látványos kalappal, líhegve besiet a szinpadra; kezében csomag.)

— A szemtelen! egész a kapuig követett!
 (Az ablakhoz siet).

És itt sétál az ablak alatt! Felnéz . . . Köszön . . . Nem, nem tudom megállani: költöm rá a nyelvemet . . . Tessék, nem látja! . . . Ujból köszön! . . . Aztán meg azt mondja a mama, hogy hosszú a nyelvem, mikor az első emeletől se látszik! . . . Jaj Istenem, mit csináljak! Ha leeresztem a redőnyt, akkor nem láthatom, hogy elment-e már?

(Az ablak felé.)

Maga csúf! . . . maga kiálhatatlan! . . . maga utalatos! . . . Emenjen innen, mert . . . (Kinéz az ablakon).

Újságot mutat! . . . A szemtelen csak nem akar az újságban izengeni nekem? . . . Aztán legalább látnam, hogy mitéle újság . . . Holnap kénytelen leszek meghozatni az összes lapokat . . . Jaj Istenem, hogy minek nincs egy fiatal ártatlan lányka kitéve! Nem! Azért se fogok kinézni, hadd lássa a toladó, hogy megvetem . . . Csak egy kicsit még innen a függöny mögül!

hogy megismerjem és máskor már mesziről szöknii fogok előre!

(Kinéz az ablakon).

Nem is csunya fiú! . . . Jaj, de sneidig bajusza van! . . .

(Örömben tapsol a kezeivel).

Monoklit visel! . . . És milyen elegáns! Bizony megnehezíthetné a papa a cilinderét: a ki a cilinderben mindig úgy néz ki, mint ha egy megázott muflot tenne a fejére! Hanem azt a szakált . . . azt levetetném . . . Jaj! meglátott! . . . Elmenjen innen, maga toladó! . . . És köszön . . . és elmegy . . . Tessék, ilyenek a férfiak: semmi állhatatosság nincs bennük! Vagy egy óráig jöit utánam és az ablak alatt 5 percig se tartja ki . . . De talán a hivatalába siet? . . . Vagy tán várja a beteg mamája . . . vagy a nagymamája? . . . vagy a felesé . . . Nem! Házas ember nem lehet: sokkal okosabb képe van!

(Hosszan kinéz az ablakon).

Szemtelen! Meg csak vissza se néz. No, csak jöjjön még egyszer ide az ablak alá: kinyitom az ablakot és egy álló óráig folyton a kéményeket fogom nézni . . . észre sem veszem, még ha bukfencet hány is!

(A hintaszékbe veti magát).

Jaj! de ki vagyok merülve. Ugy rohantam a lépcsőn, hogy még csak széhez se tudok jutni. Anyiura ide van a szívom, hogy egy picikét nuszáj kisimom magamat. (Hanem előbb levezem a látványt, mert ha lesírom, hát kikapok a mamától.)

(Törülgeti a szemét).

Na, már készen vagyok! Jaj de jól esett ez a kis ptyergés!

No hát ilyenmi az intézetben nem történt velünk . . . Mikor kint sétáltunk hosszú sorban az utcán, le kellett sütni a szemünket . . . úgy,

hogy mindig egész csomó gombostűt vittünk haza. En egyszer még egy krajcárt is találtam! Az igazgatóném aranyba is foglathatta s aztán a séta végén mindig az kapta meg, a ki a legnagyobbakat tudott sütni a szemén . . . Az egyetlen férfi, a kit az intézetben láttunk, a táncmester volt. Abba is csak addig voltunk szerelmek, míg egyszer otthon nem felejtette a parókáját.

Es ime: (Szavalva) midőn kikerült az ifjú leány ama szent falak közül az élet rögös mezejére . . . (Rendes hangon) no, ezért a hasonlatért a magyar irodalmi dolgozatban biztos hogy egyet kaptam volna! (Ujból szavalva) Rögös mezejére . . . (Rendes hangon) tessék, mindjárt ilyen veszedelemnek van kitéve!

De különben, mindennek a mama az oka! Már hogy is engedhet ki ilyen hircig kis leánykát egyedül az utcára? Azt mondja a mama, hogy önállósághoz kell szoknom és beköltözni a városba . . . Dobos-hoz, hogy hozzak a vacsorához — mert hát a papa nagyon, de nagyon szereti ám — egy olyan ici-pici kis . . . füstölt malacot. Mintha bizony az ember malac nélkül nem lehetne önálló?

Az uton találkoztunk . . . hol éleim, hol mögém került . . . aztán olyanokat nézett rajtam, hogy . . .

(Felkel és legyezi magát.)

Jaj, még most is melegen van tőle . . . Milyen fekete a szeme! De nem néztem ám bele . . . Isten bizony, nem néztem . . . csak úgy éreztem, hogy fekete . . . nagyon fekete . . . Aztán bementem az üzletbe a . . . malacért! . . . „Ó” megállott a kirakat előtt s a dunctos üvegek között kukucsált be . . . Kileste, hogy mit veszek . . . A csuf még mosolygott is, mikor a kis malacot pakolták? Aztán . . . tisztán láttam az ablakon keresztül . . . a kirakában egy nagy patkón akadt meg a tekintete.

Maj lapunk 4 oldal.

mindig az uralkodó kormányformának rendületlen támogatója, tanácsstancul áll. Nem tudja mit csináljon. Széchenyi gróf lelkesedik a szövetkezetekért, a melytől a született merkantilek frázis kapnak. Nem ért egyet az egyházpólitikai törvények tendenciájával: a zsidóság pedig ezt úgy tekinti, mint a kereszténység ellen folytatott küzdelmének egyik elsőrendű vívmányát. Széchenyi gróf mérsékelt barátja Tiszának: űk pedig szeretnének tűzbe menni érte. Most tehát nem tudják: széna-e, szalma-e? — Hova forduljanak? Ezért is nagy a zavar a kormánypart hívei között.

A függetlenségi pártnak Szeles ugyan a jelöltje, de nagy a szélső. Senki sincs vele tisztában, hogy ki az a Szeles? A függetlenségi párt központi szervezete nem ismeri, a fejérmegyei függetlenségek hasonlóképen. Föllépett a maga szakálára, a maga pénzével, mivelhogy más ugye adna neki. A Székesfehérvár és Vidéke valami furcsa hírt közöl felőle, midőn ezeket írja:

... egyedül maradt dr. Szeles Ödön a moóri polgárok között, a kik pedig nagyon is nyíltan megmutatták, hogy nem felelték még el, a mit velük dr. Szeles, az ügyvéd elkövetett holmi birtok-átvitelénél. Nem használnak fel ezekből semmit sem kortes-fogásra.

Ez ugyan nem valami kitünő ajánló levél. A lelkesedés tehát nagyon csapott s mintha a tisztelt választó polgárságnak az orra vére folyna. Egyébként a református vallású választók legnagyobb részt rája adják a szavazatukat.

A néppártot utjában mindenütt óriási lelkesedéssel fogadják. Hétfőn Balinkán tartotta meg Perczel programbeszédét az egész község nagy érdeklődése mellett. Isztiméren Janky Ede esp. plebános fogadta üdvözlő beszéddel és mutatta be a népnek, mely nagy lelkesedéssel hallgatta a szimpatikus megjelenésű jelölt programbeszédét. Hasonlóan kedvező volt a fogadtatás Kútiban és Tamásiban. A községek lakosai egyik helyről a másikra lovasbandériummal kísérik a jelöltet.

Kedden Bakonyársárányban, majd Ondódon mondotta el Perczel Béla programbeszédét. A fogadtatás mind két helyen szeretetteljes és lelkes volt. A választók 90% mind a két községben a néppárt zászlaja alá sorakozik.

Pénteken d. e. fel 10 órákor Szabadbattyánban, 11 órákor Urhídán, d. u. 2 órákor pedig

Sár-Szent-Mihályon tartja meg a néppárt jelöltje programbeszédét.

Most már erősen reméljük, hogy a néppárt jelöltje már az első választásnál megkapja az abszolút többséget.

Antiszemita zsidó.

Ne csodálkozzék senki, hogy a fenti cím alatt foglalkozunk a kereskedelmi és iparkamarai tagválasztásokkal, mert csakugyan megszületett ez a csodabogár tegnap a Stignitz-féle kávéházban. A dolog pedig úgy esett, hogy a kamarai tagválasztásokhoz fűzött s lapunkban megjelent kommentárt egy helybeli zsidó úriembernek tulajdonítják s mert ezt biztosan szeretnék tudni, iparkodtak kiugrani a nyulat a bokorból. A keztek és kapucinernek bizalmas otthonában tegnap délután velünk támadás érte az illető meggyanusított egyént s kiméltelen szavak kíséretében vágta a szemé közé egy másik zsidó egyén, hogy minősíthetlen disznóság zsidók ellen a Fejérmegyei Naplóban írni, mert hát rút madár az, mely a saját fészkébe piszkít. Szó szót ért, a kölcsönös sértés megtörtént, bíróságra nincs szükség, lovagias mérkőzés folóleges, az ügyben — hír szerint — a Kereskedelmi csarnok" vér-, illetve kigolyozó bizottsága fog dönteni.

Minket az ügy csak annyiban érdekel, a mennyiben a lapunkban megjelent rövidke kommentár volt a csete-paté oka. Tüsszögnek tőle, folyik a szó róla, keresik a cikkíró t erő s közhit, hogy az csak zsidó lehet. Annyit az igazság érdekében kijelentünk, hogy nem a meggyanusított egyén a cikkíró, sőt még azt is elárulhatjuk, hogy az illető sok tekintetben enyhítette a mi véleményünket. Szükség esetén erről adhatunk részletes felvilágosítást. Hogy pedig a vélt cikkíró ily formán az antiszemita zsidók kis gárdájába került, ez lehet az illetőnek kellemes vagy kellemetlen, reánk nézve azonban teljesen közömbös.

A mi az adatgyűjtést illeti, azt annyira őrzi a hírlapírói köteles diskreció, hogy privát-kíváncsiság kedvéért dobra nem verhetjük; de mégis bárkit is érint, az a bíróság előtt módot találhat talán erre is. Ezt az utat ajánljuk azoknak, akik nem vették örömmel a lapunk mult számában megjelent sorokat. De figyelmeztetjük ajánljuk az

illetőknek azt a kijelentést is, mely többek jelenlétében tegnap este hangzott el az „Elite” kávéházban egy tekintélyes, előkelő zsidó úriember ajkáról. Nem írjuk ki a nevét, nehogy antiszemita zsidó legyen belőle. Kijelentése a következő: „Tegyük fel, hogy Fejérmegyei Napló jelzett cikkét zsidó írta, akkor sem találók benne semmi olyat, a mi nem igaz.” Ne higgye tehát senki sem, hogy zsidó körökben szemet hunynak a választási eljárás felett. Utón-utófélen szó esik erről, még pedig nem dicsőímszokok közepette.

Valóban érthetetlen a mélyen tisztelt zsidóság feiháborodása. Naivság volna Bruck Arnoldról bizonyítgatni azt, hogy utkölséget, napidíjat osztogatott. Ezt mindenki tudja. Itt a városban maguk n szavazók mondták el. Nem egy, se kettő, hanem sok szavazó, tehát ehhez kétség sem fér. Ezt különben Bruck Arnold sem tagadhatja, mert nagyon sokan tudják. Ez a kijelentésünk Bruck Arnold kamarai tagot bizonyára nem sérti s a hozzáfűzött kommentárt, valamint a kölcsönös sértés tényéből vont következtetést sem veszi nehéz-tesselem.

Ha nem tévedünk, Pollák Henriket, a legtöbb szavazattal megválasztott kamarai tagot erőkezényen érintették soraink. Erre enged következtetni az a körülmény, hogy előkelő, tekintélyes úriember intervencióját kérte ez ügyben. Közvetve tettük a kijelentést, hogy Pollák Henrik kamarai tag választási célra egy krajcárt sem áldozott s befolyást a szavazókra nem gyakorolt. Egy percig sem kételkedünk a kijelentésben, melőzzük a kereskedői körökben től bészir emlegetett Rechnitzer Bruck féle paktumot is s utalunk a várososhz folyosólyan s bejáratainál történetekre. Reggeltől estig egy, a Pollák ur szemévéhez nagyon is közel álló egyén ha nem is köztudni, de nagyon is fogdosza a szavazókat s ezeknek szavazatlajpáról egy-egy nevet kitörölt s helyébe Pollák Henrik nevet írta. A szemtanúk ezt erőszakoskodásnak tekintették s mi is ezen véleményben voltunk és vagyunk. Lehet, hogy erről Pollák Henrik kamarai tag mitsém tud, mi azonban, akik erről meggyőződünk, joggal jelentjük ki, hogy az egyesek szabad elhatározásából folyó bizalom-szavazathoz az ily eljárás nem feltétlenül szükséges. Az ilyen választás mi tiszta választásnak, az ily bizalmi kiküldetést kintüntetésnek nem tekintjük, mert tartjuk annyira érdemes osztálynak a kereskedő osztályt, hogy egy szavazó lapot minden egyes tagja meg Pollák Henrik ur hozzájáratozója nélkül is ki tud állítani.

De le nem vette volna ám a szemét róla: mintha patkón kívül más nem is volna a világon! Oh, mily prózaiak a férfiak!

Mikor kijötték az üzletből, folyton a nyomomban volt, sokszor igazán oly közel hozzám, hogy csak a — kis malac választott el tőle.

Egyszer csak mellém lépett... Bocsánatot Nagysám, kezdé, ha nem csalódom, Kegyed ejté el e keztyüt és a szemtelen egy óriási, 6-os számú keztyüt nyújtott felém. No, de lefőttem! — Uram, szóltam a keztyűm megvan és a száma: 5 és 3. Ráadásul a keztyűm csunyan néztem rá, hogy csak annyit mondott:

— Pardon! És visszamaradt. De azért követtem ám a kapuig! De ezt se láttam ám, hanem csak úgy — éreztem!

De hát most mi lesz ebből!? Erzem, hogy ez olyan kaland, melynek kell, hogy következményei legyenek!

Holnap biztos, hogy bent lesz az újságban. (Újságot vesz a kezébe.)

„Angyal a...” Persze, valami ismertetőjel is kellene?... Jaj Istenkém! Utóbb úgy teszi az újságba, hogy: „Angyal a... kis malaccal.” De már akkor igazán megharagszom! Aztán tovább: „ismerkedés komoly szándékkal lehetséges-e?”

No hát előre is kijelentem, hogy ha a „komoly szándék” nem lesz vastagon nyomva, a hirdetést el sem olvasom!

„Ha az ismerkedés lehetséges, tegyen az ablakba...”

Igen ám, de hát mit is tehetnék az ablakba?... „tegye az ablakba a... a... a malacot!”

— Oh, maga csacsi! Maga vaksi! Talán égő gyertyát tegyek az ablakba?... De hát napal a kissé feltűnő... este pedig nem illik egy szolid kis leányt ismerkedni!... Ejnye, de

hát nézze meg az ember, törje „Ü” a fejét azon, hogy mit rakjak az ablakba... hisz nem én akarok megismerkedni vele.

Hanem most vallatora veszek valakit.

(Tükröt vesz a kezébe.)

— Hát... mond csak... Micike, hát el-

mennél hozzá feleségül!?

— Hát... izé... ha levetetné a szakálát... hát izé... talán el...

Pedig a csúf meg sem érdemli ám, hogy ilyen czukros kis feleséget kapjon. Mert hát én belőlem nagyon édes kis asszonyka lesz ám! Huj! Hogy fogom én szeretni az uracskámat! De hát nincs is ám szebb a családi életnél! De nem úgy akarom ám, mint itt van a papaéknál!

A papa 2 óra után jön haza a hivatalból a nagy bottal, így ni:

(Mutatja.) Tip... top... tip... top...

Azután csüngtet. (Mutatja.) Kling... ling...

ling... És mikor kinyitják az ajtót: nem pusztí akar ám, hanem abban a minutában az ebédet...

azután nem a mamuskát keresi ám, hanem először a papucset... Aztán az étel mindig kemény neki... még a leves is!

Jaj, milyen másképp lesz nálunk! En majd elibe repülök az uracskámnak... össze-vissza csókolom, így ni. (Mutatja.) Aztán hogy fog izleni az ebéd: mert hát én főzöm ám neki!

Már 21 lapot tudok kívülről a szakácskönyvből, de úgy ám, hogy akár visszafelé is el tudom mondani, 141-féle levest tudok főzni! van köztük olyan is, a mire csak „aufagot” kell tenni, aztán az ember beadhatja mindjárt főzeléknek is! A leveket mind kipróbáltuk a papán — de a papa most pihen... beteg... Olyan furcsa baja van: a mint levestányért lát meg, azonnal rossz lesz! A doktor bácsi karlsbadi kurát aján-

lott neki!

Aztán milyen más lesz nálunk ez ebédre a kiszolgálás: egy kanál leves... egy puszti... egy darab szezli... egy puszti. Ki fog jarni a puszti meg a süteményhez is... mert hát nagyon sok czukrot lehet ám így megparólni!

Jaj, az a puszti! Egyszer már próbáltam: mikor a nyáron lent voltam falun az unokatest-véremmel, az éppen menyasszony volt s egyszer a sötétben a völgyénye tevedésből engem csókolt meg helyette. No hát nem is jó erről beszélni.

(Féltel és a zsebkendővel fejezi magát.)

A legfinomabb Kugler-sütemény is csak pogácsa hozzá képest.

Aztán, hogy belekapaszkodom majd az uracskámm... a Béla karjába... Mert muszáj ám, hogy Bélanak hívják... no, Artur is lehet... de ha Muklinak hívják... nem megyek, Isten bizony nem megyek hozzá!...

Hanem előbb persze menyasszony leszek A barátomim sorra meg fognak létkülni az irigységtől. Még nincs egy éve se, hogy fikerült az intézetből, máris menyasszony! Itt fog megkérni ezen a helyen! En majd itt ülök a székekben, ő pedig ezen a helyen térdel.

(A hintaszék elé térdel, mély hangon.)

— Micike! Szeretem! Imádom! Mikor először megláttam a kis malaccal, már akkor éreztem, hogy sorsom örökre el van döntve. Oh, mondja, akar-e az én édes, aranyos kis feleségem lenni?

(Visszatül a hintaszékbe; rendes hangon.)

— Tisztelt uram! Ajánlata meglep. Engedje meg, hogy gondolkozzam rajta:

— A választ megadom — holnap!

(Hirtelen a szék elé térdelve, mély hangon.)

— Szerelmes szívemnek: holnap — egész hónap!

(Visszatül a székbe.)

Általánosságban írunk a választásról, mely bizony nem válik dicsőségére a kereskedő-osztálynak. Az a kocsi-tábor, mely egész napon át működött, bizonyára nem ok nélkül volt megrendelve. És érdekes, hogy az iparosok között egy zsidó jelölte önmagát, az is kocsival operált. A szegény pára ló már két sebből vércsi, de azért csak huznia kellett az igát. Ilyen és hasonló dolgok közbeszéd tárgyat képeztek s hogy közérdekből csak a közvéleménynek adunk kifejezést, azt illetékes helyen hajlandók vagyunk indokolni, de igazolni is.

UJDONSÁGOK.

— **A Kath. Kőr teaestélye.** Kevés oly farsangi mulatsága volt a farsangi idénynek, mint a melyet tegnap este a Kath. Kőr rendezett. Szélemi élvezettel egybekapcsolt szerény tea-estélynek tervet készített s valóságos bál lett belőle, melynek csak a reggeli órákban lett vége. Eredeti terv szerint a Kőr a farsadhatlan énekkar és hozzátartozói számára tervezte az estélyt s örömmel látuk, hogy kétszázötvenen felül jelentek meg a kedves mulatságon s városunk intelligenciájának igazán tekintélyes része mutatja ki vonalmát a Kath. Kőr. tevékenysége iránt.

Az estély 10 órák kezdődött, midőn Pichler Annuska k. a. az énekkar egyik kedveshangú csalóánya lépett az emelvényre s a közönség sűrű tapsai közt énekelte el a „Kip van Winkle”-ből a levél-árniát. Hangjának üdésége, tiszta csengetése betöltötte az egész termet s gyönyörűségre hangolta a publikumot, mely nem is tudott egy énekszámmal beelégedni, hanem kitapsolta kedvencét, a ki a „Drótosót”-ból vett keringő el-énekülésével töltötte meg az előbbi énekszámot.

Öt követte az estély fénypontja, Kálmán Lenke k. a. monológja, melyet, hogy lapunk olvasói újra és újra élvezhessék, mai tárcarovatunkban egész terjedelmében közlünk. Maga a darab egyike az e nemből a művek legügyesebbjeinek, a kitűnő előadás, a kedves naivitás, a kacagató ötletek művészi reprodukálása mindenkit elragadott s alig akart véget érni a tapsvihar, melyivel a hátsó publikum az élvezetes előadást jutalmazta.

Kaltenecker Ilonka k. a. művészi zongorajátékával gyönyörködtette a hallgatóságot. Pompás iskolázottsága általános feltűnést keltezték, fugái,

— Öt perc — — elegendő:
— Szerelmes szívemnek — öt egész estendő!

— No hát, ha annyira sürgős a dolog, itt van valamennyi kezem!
(Nyujtja mind a két kezét.)
Beszéljen a . . . stb. stb.

— Phüh! De elfáradtam, nem is gondolná az ember, hogy egy ilyen leánykérésnél mennyit kell ugrálni! (Elgondolkozva.) Már most csak azt nem tudom, hogy hogyan illik: mindjárt megcsókoljuk-e egymást, vagy csak ha már a mama is beleegyezett? Azt hiszem, jobb lesz mindjárt, mert hátha „nem”-et mond a mama! Persze legjobb lenne a papát, meg a mamát valamiképp oly helyzetbe hozni, hogy ne mondhasanak „nem”-et!
Szegény Mamuskám, hogy fog sirmi! Pedig mindig azt mondta, hogy mennyire sajnálja őt azt a férfit, a ki engem el fog venni.

A papa persze előbb azt fogja tőle kérdezni, hogy:

(Vállveregetve.)

— No öcsém, hát aztán tud-e tarokkozni?

Aztán azt fogja mondani, hogy:

(Mély hangon félre.)

— Siessetek a vacsorával . . . hol a papucsom?

— Aztán meg azt fogja mondani, hogy:

(Sirásba tör ki . . .) mert hat nagyon szeret am engem az én apuskám . . .

— Aldásom rátok! Gyarapodjatok és . . .

(Az előszoba felől csöngetnek.)

— Csöngetnek! Jaj! Megjött a Mama!

(Kinéz az előszoba felé.)

— De nem! Egy hordár . . . csokorral . . .

kezeben rózsaszínű levél . . .

(A hintaszékbe esik.)

— Jeszuszuskám! Menyasszony vagyok!

crescendói és decrescendói, kedves egyéniségét — azt hisszük — városunk egyik legszeretelméltőbb koncert-zongorázójává avatták. Nem is elégedett meg a hallgatóság a programba vett számmal: Chofin: Impromptu Cis moll-jával, hanem Stawenhagen egy kisebb szerzeményével is meg kellett toldani a szép játékot.

Gerő Gizike k. a. magyar népdalokat énekelt Dankó Pistától, Lányi Ernőtől és Greizniger Ivántól. Csodálva hallottuk a kisasszony szépséges ált-hangját, az erőt és banterjedelmét, valamint a pompás iskolázottságot, mely énekekben nyilvánult s ámbár a soló énekeknek csatánójául végére maradt, a publikum aig tudott tőle megválni s kétszer újrátarta meg a maga gyönyörűségére.

Közben felszolgáltak a hideg felvágottat s a teát, amelynek Cherveney bácsi, a Kőr kitűnő vendéglőse újra bebizonyította, hogy nálánál bőkezűbb s jobb ízű vendéglőse nem is akadhatott volna a Kőr. S ha a publikum türelme is arányban volna az ő lelkesmerettségével, aligha volna valaki, a ki kifogást emelhetne.

Tea után a kőr énekkara Lányi Ernő pompás dalait a „Meguntam az életet” címűt munkálkodott az őssze énekszámok betanításán. Az ő érdeme a kisasszonyok pompás énektudása, hiszen évek óta fáradszunk, hogy a magasabb zenei képzettség oly magas lépcsőire juttassuk.

Végül Kecskés Elek énekelte el az ő szép baritonján az „Őszi rózsá” című vedvelt éneket.

Tea után táncra perdült az ifjúság, a mely a reggeli órákig tartott. A négyest 40 pár táncolta. Jelen volt hölgyek:

Almásy Ferencné, Aujedzky Adolfiné, özv. Árvai Józsefné, dr. Bierbauer Viktorné, dr. Csöppenczky Mihályné, özv. Eisenbarth Ferencné, R. Flögl Karola, Gáspár Károlyné, Gerő Jakabné, Heckenast Kálmánné, özv. Heisz Alajosné, Hermann Edéné, Imrich Viktorné, Kaltenecker Mártonné, Kálmán Lajosné, Kecskés Elekné, özv. Keller Károlyné, dr. Kégl Károlyné, Kégl Miklósné, Klökner Józsefné, Kovács Alajosné, Kodes Vencelné, Köhler Józsefné, özv. Kubik Jánosné, Lambrecht Ferencné, László Istvánné, Liebhardt Jánosné, özv. Mátzess Ferencné, Mátrai Edéné, Medgyessy Józsefné, Moenich Károlyné, Peék Károlyné, özv. dr. Pichler Józsefné, Pünn Istvánné, Rec Istvánné, Dr. Saára Gyuláné, Say Ferencné, özv. Schnetzer Jánosné, özv. Sebestyen Józsefné, Siposs Sándorné, Skalka Jánosné, Dr. Szabady Józsefné, özv. Szammer Imréné, Szegfű Ignacné, Széib Istvánné, Szepesi Gézáné, özv. Szűcsné Moenich Jolán, Tóth Józsefné, Telesi Sándorné, Tóth Gézáné, özv. Udvardy Jánosné, özv. Vecsery Lajosné, Vida Dezsőné, özv. Walter Jánosné, Weichinger Sándorné, Weber Károlyné, özv. Zgorzsky Lászlóné;

Gerő Gizike, Grundböck Anna, Grundböck Gizella, Heisz Gizella és Mariska, Horváth Elvira, Kaltenecker Irma, Kálmán Margit és Lenke, Keller Mariska, Kodes Mariska, Kovács Stefike, Kubik Etelka és Lujza, Kuti Jolán, Lambrecht Mariska, László Elvira, Leeb Erzsike és Mariska, Liebhardt Annuska, Macskásy Rózsa, Mátzess Annuska, Paulovics Margit, Pichler Annuska, Keé Izabella és Mariska, Redi Ida, Schnetzer Irma és Margit, Skalka Iruska, Schwarzbach Flóra, Sebestyen nővérek, Szammer nővérek, Szegfű Katica, Tóth Laura, Udvardy Szalome, Vida Mariska, Weber Józsa és Zsigray Gizike.

— **Nyugalom és kifutetés.** Dr. makkai Fábrián Albert l. oszt. főorvosorvos a saját kérelmére megejtett felülvizsgálat eredménye alapján mint rokkant, mindennemű népkelkesi szolgálata is alkalmatlan nyugdíjállományba helyeztetett s ez alkalmából ő Felsője a *Ferenc József vend lovagkezesével* tüntette ki.

— **A fejérmegyei jegyzői egylet** f. hó 20-án d. e. 10 órák a vármegyeház kistermében rendkívüli közgyűlést tart.

— **Szent Antal Seregélyesen.** Nagy Mihály és neje Rapai Erzsébet Esztergomból a seregélyesi templomnak egy üdés Szent Antal szobrot ajándékoztak. A magam és hiveim nevében a nemesszülő adakozóknak e helyen is köszönetem nyilvánítom. Aldozatkészségüket fizesse meg a jó Isten. *Becsák Ernő lelkész.*

— **A bodajki választási harc** átkozottul megfekszi laptársaink gyomrát. A Székesfehérvári Hírlap is, a sponótlap is és nélkül félrebeszélnek, kinjokban zöldnél-zöldebb vicceket faragnak, a melyektől első sorban ők maguk, másodsor pedig az olvasóközönség lesz rosszul. S mindez miért? Azért, mert a néppárt diadalmos előrenyomulását kénytelenek látni. A Székesfehérvári Hírlap bukfcenctevéseit minék bántanánk. Ugyis kinjában cselekszi s ő maga tudja legjobban, hogy nincs, aki komolyan vegye. Ha Szelest komolyan venné valaki, első sorban a pártjának kellene lenni, de hát Pesten is, Fejérvártól is összetett, zsebbe dugott kézzel nézik az erőlködéseit. Hanem a kis spenót, az nagyon érdekes! Eddig füleit, hallgatott, aig hogy buloggette a füleit Széchenyi gróf mellett, de mikor megtudta, hogy Széchenyi nagy barátja a szövetkezeteknek, hogy a szívében keresztény, hogy Tiszának nem barátja: rögtön melléje állott. Welche Wendung! Honnan ez irányváltozás?

No de hát értjük a dolgot. Széchenyi gróf Tisza zászlaja alatt reméli megválasztását, annak a bizonyos abrakostarisznyának lejjebb akasztása végtelenül fontos spenóték előtt.

— **Missio.** Pauscsics és Péchy Jézus-társasági atyák f. hó 17-től kezdve 8 napon át Törökbalinton szent missiót fognak tartani.

— **Az apagyilkos.** Rettenetes bűnéért elvette tegnap méltó büntetését Ditrich József, aki múlt év november 30-án este édesapját, Ditrich János bakonyársármányi lakost az ablakon át lelőtte s a nyomban meg halt. Bár a vizsgálat folyamán beismerete tettét, a tárgyalás során már tagadta a szándékosságot s azt akarta elhitetni, hogy véletlenségből történt a dolog. A körülmények azonban ellene vallottak. A legritább indok volt cselekményének rugója. Az apja vagyonához akart jutni, azért lett apagyilkos. Két napi tárgyalás után tegnap este fél 7 órák hírdette ki dr. Eisenbarth Károly, az eskütétek főnöke a verdiktet, mely szerint hétével több szavazattal gyilkosság büntetésben mondták ki bűnösnek. A bíróság e verdikt alapján Ditrich Józsefet 15 évi fegyházra s 10 évi hivatalvesztésre ítélte, melyből 1 hónap a vizsgálati fogsággal kitöltöttnek vétetik. Ez a legmagasabb büntetés, amit Ditrich kaphatott, mert még nem töltötte be 20-ik életévét. A halálbüntetés 20 éven alul nem alkalmazható. A törvényszék közli az ítéletet a hagyatékörökséggel és árvaszékkel s így a vagyonból, amire áhított, még a rabtság után sem lesz része.

— **Élelmes gyógyszerész.** A bodajki gyógyszer-tulajdonosa K. Jeszenszky Lajos valami csodaszert talált fel, mely a tyukszemeket — szerinte gyorsan és kellemesen irtja ki. Folyamodott a beteggyimnizsterhez, hogy találjamát „Szűz-Mária tyukszemtapasz” nevezhesse el. A miniszter azonban hamarosan belátta, hogy itt az üzleti szellem profanálásra is kész lenne s ezért a kérvényezőzt írgalmatlanul elutasította.

— **Felhívás.** A Fejérmegyei jegyzői egylet elnöksége pályázatot hirdet az egyleti alapszabályok 14. §-ában jelzett egy a közigazgatási szakba vágó pályamunkára. A pályamunka tárgya: egy a közigazgatás, különösen a községi és körjegyzők teendőibe vágó, szabadon választandó tárgyról szóló értekezés. A pályamű jellegével látandó el, irójának neve pedig zárt borítékban csatolandó. A pályamű az egylet elnökénél 1904. évi július hó 31-ig nyújtandó be, a legjobbnak ítélt pályamű 20 koronás aranyal jutalmaztatik; a bíráló bizottsági határozathoz képest a pályamű az öszi közgyűlésen felolvastatni és kinyomattatni fog. *Elnökség.*

— **Farsang.** Az adonyi kath. polgári népkör saját pénztára javára a kör összes termében f. évi február 15-én táncvigalmat rendez, amely tekintve a nagy érdeklődést, hiszen az ifjú körnek első bájja ez, igen fényesnek ígérkezik. Belépti-díj: személyenkint 30 fillér. Kezdeté esti 7 órákor.

Seregélyesen és vidéke ifjúsága f. hó 13-án Rákóczy hantvainak hazaszállítására a nagyvendégli termében táncestélyt rendez. Belépti-díj: személyjegy 2 k., családjegy 4 k. Kezdeté este 8 órákor. Felülvezetéseket a hazafias célt tekintve köszönettel fogad és hírlapilag nyugtáz a rendezőség.

— **Növáltoztatások.** Stefanovits József helybeli lakos vezéknévé belügyminiszteri engedéllyel Sölyom-ra, — Frühzeitig Sámuel helybeli lakos pedig Korai-ra váltóztatta.

— **A székesfehérvári déli-vasúti műhely dal-egyesülete** által f. évi január hó 31-ikén tartott mulatság alkalmával felülírt szízesek voltak: Villanytelep igazgatóság 20 k. Dr. Városy Gyula, Komáromy Károly, Havranek József, Rauscher Béla, S. I. 10—10 k. Károly János, Reé István 6—6 k. Szenczy Győző, Mayer Károly, Szakolczai Lajos, Sziber Sándor 5—5 k. Krencz Ignác, Posits Mihály, Szuborits Jenő, Belák Ignác, dr. Arokay, dr. Szabady J. 4—4 k. N. N. 3 k. 80 f. Kovács Sándor 3 k. 40 f. Bátki Pál, Schnetzer Nándor, Rosénheim N. 3—3 k. Czollner Vincze 2 k. 80 f. Pálmay János, Havranek Antal 2.60—2.60 kor. Plosser Ferenc 2 k. 40 f. Dr. Saára Gyula, Lutter Ferenc, Körösy Gyula, Rostási Szabó R-né, Tajján N., Dümár József, Föt. Dorniss István, Angeli István, Imrich Viktor, Hári Lajos, Bori József, Kálóczy Gyula, Kerger Antal, Papp Károly, N. N., Hutzler Antal 2—2 k. Id. Bendi István, G. A., Németh Sándor, Misik János, Gyurkovics Antalné, Horváth N., Hári Gyula 1.60—1.60 k. Kunszt János, Kovács Antal, Piros István 1.20—1.20 k. Ifj. Bendi István, Kiss György Schreiner Mátyás, Marvalics József, Fehérvári István, Kozák Lajos, Markgruber Antal, Mayer Lajos, Lerf József, Kümmel Jenő, Draskovics József, Kapitány Viktor, Tarics János 1—1 kor. N. N., Vinczay Ferenc, Kerbler Károly, Bauer Károly, Klein László, Gerwein Mihály, Hollósy Ferenc, Süveges N., Lencsés Józsefné, Fekete Géza 80—80 f. Gyurkovics Lajos, Kadnár Alfréd, Putzpacher P-né, Császár József, Csuka Jánosné, Pálmay Mihályné, Schlezák N-né, Smolár András, Sztupa Viktor 60—60 f. Grünschmek N. 20 f.

— **A „székesfehérvári kerékpár-egyesület“** tisztújító közgyűlését megtartotta s a választás eredménye a következő: Tiszteletbeli elnök: Kunos Gyula, tiszteletbeli alelnök: Vörösmarty Mihály, elnök: Lipp Ágoston, alelnök: Ungvári Béla, titkár: Bory József, jegyző: Lencsés Ferenc, pénztárnok: Kümmel Béla, házagny: Fekete Géza, ellenőr: Rákos Ferenc, I. kapitány: Lipp Dezső, II. kapitány: Bekke István, szertárnok: Kümmel Jenő, I. számvizsgáló: Zsinkó István, II. számvizsgáló: Zachariás Lajos.

— **A Vízivárosban építendő templom javára** Jankovics István ur 8. számu gyűjő íven a következők adakoztak:

Boros Sándor 2 k., Vass Mihály 1 k., Bresnovits Vince 50 f., Tokai Jánosné 40 f., özv. Hájkófer Károlyné, özv. Várnai Edéné 1—1 k., Kovács János 2 k., Maron István 1 k., ifj. Mészáros Ferencné 10 k., ifj. Kovács Imre, Fridrich Antal, Esser Alejos, Kajtar Gáspár, Deák Mari, Kovács Lajos, Kuglics Pál 1—1 k., Szabó Imre R. 2 k., Virág György 20 f., Német István 20 f., Kösa István 40 f., Salla Ferenc 10 f., Zákics György, özv. Siki Gáborné, Ferenczi Károly 1—1 k., Vekerléné 20 f., Zsuhár Károly 40 f., Virág József 1 k., özv. Lederné 2 k., Virág Julianna 30 f., N. N. 20 f., Bernáth István 40 f., Kocsis Ferenc, Szallor József, Vesi József 40—40 f., Kórádi János, Budai M. 1—1 k., Szekeres István 60 f., özv. Boros Józsefné 10 f., Virág János 1 k., Hegedűs József 60 f., Kovács F. György 1 k., Keszei Károly 2 k., Rozner Pál 60 f., Rozner István 30 f., Zimmermann József 1 k. 20 f., Németh József 1 k., Sárközi Károly 40 f., Lóke István, id. Mohácsi István 1—1 k., Mészáros István 40 f., Mohácsi János 40 f., Egyed Mihály 1 k., özv. Páji Józsefné 30 f., Lichtekert Ferenc 2 k., Metykó Teréz 1 k., Lőrincz Imre 20 f., Gyurkovics Ignác, Fischl Gyuláné 20—20 f., Csanyi István 10 f., Vida Ferenc 1 k., Cser István 40 f., N. N. 20 f., Szentés Julianna 10 f., Brick 10 f., Selyem Jákóné 20 f., Konicz Károly 1 k., Schröder Antal, Berki András 20—20 f., N. N. 2 k., Fodor Sándor 1 k., Weisz Simon 20 f., Knitthoffer Ferenc 60 f., Szabotin István 60 f., Csányi István, Egyed Imre 20—20 f., Papp István 1 k., Gergely Vince 20 f., Papp Györgyné 30 f., Májor János, özv. Arany Ferencné 2—2 k., ifj. Fodor Papp József 1 k., Babotai József 10 f., N. N. 20 f., Mecsnóber Károly 20 f., Boros József 2 k., Klatz Gyula 50 f., Janszó János 10 f., Metykó Károlyné, Vidá Dezsóné 1—1 k., özv. Rosta Szabó Ferencné 20 f., Palánkai József 1 k., Czinkán Péterné 10 f., Miks János 20 f., Miks János 20 f., Tésits Mihály, Kaiser Gyula, Rosta Szabó Józsefné, Máté József, Kú János, Papp János 1—1 k., Papp Ferenc 20 f., Lencsés Ferenc 2 k., Lencsés József

1 k., Szeksz István 20 f., Liszi István, Paraszt János 30—30 f., Pájer Antal, Pájer István 20 f., Bohozski István 1 k., Nyerges Ferenc 20 f., Berta János 10 f., Malomblyi Ferenc 2 k., Molnár Jánosné 2 k., Juhász Jánosné 40 f., Molnár Istvánné 40 f., Molnár Imre 30 f., Kú István 20 f., Arany Mihály 10 f., Papp István 1 k., Lencsés István 40 f., Osztotics József 30 f., Benesik Józsefné 20 f., Egyed János 1 özv. Bognár Imréné 1 k., Bognár Mihály 60 f., Rostási Szabó József 2 k., Szalai István 10 f., Bakos István 1 k., Rosta Szabó Ferenc, Halász Sámuelné 20—20 f., Benesik Rozália, Benesik Ferenc 40 f., Kiss István és neje 10 k., Mohácsi Ferenc, özv. Kihály Jánosné, Mészáros István, özv. Cser Palkovics Imréné, Jankovics János 1—1 k., Horváth István 20 f., Hortolányi János, Virág Imre, Urkóczy János, Józsa János 1—1 k., Varga Imre 20 f., Kösa István 1 k., Palkovics György 40 f., ifj. Józsa János, Józsa István 1—1 k., Harza Mihályné 40 f., Mohácsi Jánosné 1 k., Virág Mihály 10 f., özv. Jabor Józsefné, Liszi Ferenc, özv. Palkovics Jánosné 1—1 k., Mohácsi Ferenc 30 f., Kovács József, Antal Pálné 20—20 f., Józsa Ferenc, Antal Józsefné Antal István 1—1 k., Egyed József 40 f., Vmicay Pál 1 k., Tomfor Ferenc 70 f., id. Szabó György vásárhelyi 2—2 k., ifj. Szabó György vásárhelyi, Horváth József 1—1 k., Horváth Mihály, Vadász József 20—20 f., Arany Imre, Fekete István 1—1 k., Virág István 40 f., Májor Mihály, Májor József 2—2 k., Horváth József 1 k., Kádasi Benesik 40 f., Komssis Imre 2 k., Véczy János 70 f., Nyulási Ferenc 1 k., Meizer Pálné 80 f., Nagy Lajos és családja 50 korona.

Bor!

Tisztán kezelt Ó bor kihordásra 25 kraj éárért kapható: Lakatos-utca 8

IRODALOM.

Katholikus Szemle. A Szent István-Társulat megbízásából szerkeszté *Mihályi Ákos* dr. Megjelent a februári füzet a következő tartalommal *Glesswein* Sándor dr.: Történelembölcselet és szociologia. Második befejező közlemény. *Kubinyi Viktor*: Tallérand. Első közlemény. *Surányi Miklós*: Új naturalizmus. Első közlemény. *Kincs István*: Egy könyvcsepp. *Elbeszélés. Baán Aladár*: Rajongó voltam. *Kötemény. Tordai Grail Erzsi*: A postakocsi. *Kötemény. Lenan után. b. j.*: Ujabb regényeink. *Könyvismertetések és híralatok*: Az első önálló magyar művészettörténelem. *Ism. Fejér Adorján*. *Acsády Ignác*: A magyar birodalom története. *Ism. Srs. Tscharykow*: Une ambassade Russe à Rome. *Ism. Huszár Elemér dr. Tarczai György*: Szent Margit legendás könyve. *P. I. A Katholikus Szemle* a Szent-István-Társulat tagjai foglaltatvány gyanánt kapják; nem tagoknak előfizetési-ára egy évre 10 korona. Az előfizetéseket valamint a tagságra való jelentkezéseket a *Szent-István-Társulat hírlapjához* (Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28 sz.) intézendők.

SZÍNHÁZ.

Bánk-bán. Másodszor került színre az idei szezonban Erkel szép operája s mindkét ízben elismerést érdemlő jó előadásban. *Tombor* Aladár karnagyé az érdem, a ki nemcsak mint karnagy, de mint rendező is kiváló ügyességet árult el. Köztudomású dolog, hogy *Tombor* a színház karnagyok között az első között foglal helyet s hogy nem ok nélkül, azt ez alkalommal is bizonyította. A szereplők között *Baranyai* excellált a címszerepben. Szinte önmagát multa felül néhány gyönyörű énekszámával. *Tomory* Melissza (Melinda) is teljesen hangjánál lévén a közönség kitüntető óvációját méltán megérdemelte. G. Székely René, Szigethy, Bay, Vákar, Szalóki s általában az összes szereplők teljes igyekezettel állták meg helyüket. — Azt az aranyos kis fut, akinek szintén szerep jutott, a közönség tapsára két ízben is a függöny elé vitték, mint minden izlést kizáró meztelen dísznemes. Szégyenpírral s lesütött szemmel illette végig a közönséget egy része a darabot, mely a díszcsinálásak szaki dalán láncolata. Szégyen, gyalázat, hogy a színterjű bizottság ellenőrzése mellett ilyen dolog a közönség elé kerülhet.

Dr. Nebántsvirág. Francia bőhózat, melynek összes ereje az erzeklekek kúlsó, sokszor durva hatásokkal való ingerlésében áll. Különösen az első felvonás nem egyéb, mint minden izlést kizáró meztelen dísznemes. Szégyenpírral s lesütött szemmel illette végig a közönséget egy része a darabot, mely a díszcsinálásak szaki dalán láncolata. Szégyen, gyalázat, hogy a színterjű bizottság ellenőrzése mellett ilyen dolog a közönség elé kerülhet. (k. b.)

COAKSZ!

Alólrít légszeszgyári igazgatóság a legjobb minőségű sziléziai darab-közönségből előállított

Coakszának

métermázsáját 4 koronáért a légszeszgyárban ajánlja azon kedvezmény mellett, hogy a ki 3 métermázsát, vagy ennél nagyobb mennyiséget vesz egyszerre, annak a légszeszgyár a saját fuvarán a Coakszot helyben a házhoz (a ház kapujáig) szállítja fuvardíj nélkül.

Utalvány csak a székesfehérvári kereskedelmi bankban és a légszeszgyárban váltható.

A székesfehérvári Légszeszvilágítási-Társulat igazgatója **Mráz V.**

A „Fejérmegyei Takarékpénztár“ 1904. február 21-én délelőtt 1/2 II óraker az intézet helyiségében

rendes évi közgyűlést

tart, melyre a l. cz. részvényesek, hivatkozással az alapszabályok 64. §-ára*) tisztelettel meghívataink.

Tárgysorozat:

1. Az 1903. évi üzletforgalomról szóló igazgatósági jelentés.
2. Határozathozatal az igazgatóságnak az 1903. évi zárószámadás betérjesztése és ennek kapcsán a mérleg jóváhagyása, a tiszta jövedelem felosztása, illetve az osztalék megállapítása, a felügyelő-bizottság és az igazgatóságnak jegyzőkönyvéleg leendő föltmentése tárgyában tett javaslatok fölött.

Székesfehérvár, 1904. január 30.

Gróf Zichy Aladár, elnök.

*) 64. §. Közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, kinek részvénye 4 héttel előbb nevére iratott és három nappal a közgyűlés előtt (ezáltal tehát 1904. február 18-ik napjáig) az intézet pénztárána letételelt.